

Nr 66.

Godkänd av första kammaren den 28 mars 1924.
Godkänd av andra kammaren den 28 mars 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om livränta åt platslagaren Fritz Alfred Pettersson.

(Bankoutskottets utlåtande nr 19.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, utan hinder av vad i Kungl. Maj:ts förordning angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, är stipulerat, tillerkänna platslagaren *Fritz Alfred Pettersson*, såsom fosterfader till maskinisten Gustaf Leonard Larsson-Pettersson, vilken omkom vid ångaren 'Friedlands' torpedering den 7 februari 1918, ett årligt livräntebelopp av 600 kronor».

Till stöd för yrkandet har i motionen anförts, bland annat, att maskinisten Gustaf Leonard Larsson-Pettersson, som var född den 2 november 1891 och den 7 februari 1918 omkom under tjänstgöring ombord å den av en tysk undervattensbåt torpederade ångaren »Friedland», från sin tidigaste barndom upptagits såsom fosterson av platslagaren Pettersson och hans hustru, vilka på egen bekostnad tagit vård om och uppfostrat Larsson, samt att denne, sedan han kommit till mogen ålder, huvudsakligen bidragit till fosterföräldrarnas försörjning. Då Larsson icke varit av fosterföräldrarna adopterad, hade understöd till dessa enligt ovanberörda förordning den 1 juni 1923 angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, icke kunnat utgå.

Enligt 2 § 2 mom. c) i ovannämnda förordning angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, utgår, för den händelse olycksfallet medfört den skadades död, till den avlidnes fader eller moder, adoptivfader eller adoptivmoder, eller om båda föräldrarna eller adoptivföräldrarna leva, till båda gemensamt, där de för sitt uppehälle varit av den avlidnes arbete huvudsakligen beroende och annan till livränta berättigad ej finnes, ett årligt livräntebelopp av 600 kronor. De såsom villkor för

denna ersättnings utgående stadgade bestämmelserna ansluta sig till föreskrifterna i 1916 års olycksfallsförsäkringslag, som genom lagändring av år 1917 tillerkänner adoptivbarn och adoptivföräldrar samma ersättningsrätt som den på äktenskap grundade rätten härutinnan.

Såsom av det ovan anförda framgår, kunna Larsson-Petterssons fosterföräldrar icke komma i åtnjutande av ersättning enligt förordningen, enär fostersonen icke varit av dem adopterad. På grund av vad i motionen anförts har det emellertid synts riksdagen billigt, att fosterföräldrarna utan hinder av nämnda omständighet må tillerkännas den ersättning, vartill de jämlikt förordningens bestämmelser i övrigt kunna finnas berättigade. Med hänsyn till det starkt begränsade området för ifrågavarande understödsverksamhet torde ett dylikt medgivande icke kunna befaras medföra några konsekvenser av nämnvärd räckvidd. Enligt vad riksdagen inhämtat föreligger endast ett fåtal liknande fall.

Att, såsom i motionen föreslagits, plåtslagaren Pettersson skulle såsom fosterfader till Larsson-Pettersson genom riksdagens beslut tillerkännas ett årligt livräntebelopp av 600 kronor, har riksdagen emellertid icke ansett böra ifrågakomma. Riksdagen har nämligen icke funnit sig böra ingå på ett bedömande av frågan, i vad mån fosterföräldrarna varit av den avlidnes arbete beroende. Då fosterföräldrarna icke torde böra försättas i en gynnsammare ställning än den, som skulle hava tillkommit dem, om fostersonen varit adopterad, lärer prövning i nyss angivna hänseende liksom beträffande förordningens tillämplighet i övrigt böra i vanlig ordning verkställas av vederbörande myndighet. Riksdagen har fördenskull bifallit motionen allenast på det sätt, att den omständigheten, att fostersonen ej varit av fosterföräldrarna adopterad, icke må utgöra hinder för dessa att komma i åtnjutande av den ersättning, vartill de efter prövning i vanlig ordning må befinnas berättigade. Därest sådan ersättning beviljas, har densamma ansetts böra utgå från det under elfte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget för ersättning för skada till följd av olycksfall av här avsedd art.

Under åberopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning av förevarande motion, medgivit, att plåtslagaren Fritz Alfred Pettersson och hans hustru Johanna Matilda Pettersson, född Larsson, såsom fosterföräldrar till avlidne maskinisten Gustaf Leonard Larsson-Pettersson må tillerkännas den ersättning, vartill de jämlikt bestämmelserna i förordningen den 1 juni 1923 angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, skulle varit berättigade, därest fostersonen varit av dem adopterad.

Stockholm den 28 mars 1924.

Med undersätlig vördnad.